

SPETS NYTT

NR. 2

1992

**NORSK SPESIALKLUBB FOR
FINSK SPETS OG NORRBOTTEN SPETS**

NORSK SPESIALKLUBB FOR FINSK SPETS OG NORRBOTTENSPETS

INVITERER TIL

KJEMPETREFF

PÅ HALSNES I AURSKOG-HØLAND. 21. - 22. - 23. AUGUST

PROGRAM:

Fredag, 21. august

Jaktprøvedommere og -kandidater repeterer jaktprøvet teori.

Informasjon om spetsjakt og jaktprøver med spets.

Sosialt samvær. Grilling dersom været tillater det.

Lørdag, 22. august.

Deltagerne går jaktprøve. En pulje på formiddagen og en pulje på ettermiddagen.

Aurskog - Høland Hundeklubb kommer å snakker om hund og lydighet for de som ikke er ute på jaktprøve. Det blir et enkelt kurs i utstillingsteknikk.

Informasjon om jakt og jaktprøver med spets.

Oppsummering av dagens prøver og erfaringer.

Sosialt samvær. Grilling dersom været tillater det.

Søndag, 23. august.

Deltagerne går jaktprøve. En pulje på formiddagen og en pulje på ettermiddagen.

Oppsummering av dagens prøver og erfaringer.

Avslutning.

VI OPPFORDRER SPETSEIERE SOM IKKE TIDLIGRE HAR STILT PÅ JAKTPRØVE TIL Å MELDE SEG PÅ. VI LEGGER OPP TIL EN TRIVELIG HELG DER VI GIR EN INNFØRING I JAKTPRØVER OG JAKTPRØVEREGLER.

Halsnes ligger på et nes i Mjermen. Det er opparbeidet plass for campingvogner og telt, nye sanitærhus er oppført. Det er også et begrenset antall soveplasser i huset. Fellesbespisning etter ønske. Muligheter for bading og fiske på området.

SPETS NYTT

MEDELEMSBLAD FOR NORSK SPESIALKLUBB
FOR FINSK SPETS OG NORRBOTTENSPETS

NR. 2 1992

LEDER

Det er ganske behagelig å ligge i sola å drømme seg bort, drømme om store horder av skogsfugl, loser hele dagen, så store bærer med fugl at man må gå to turer ned til hytta, for å få med seg alt. - Ja det hadde vært saker det. Dette kan også langt på veg være mulig, hvis en legger ned en del arbeid i å skaffe seg "kremterrenget" istedenfor å ligge på ryggen og drømme. Alt for mange jegere bruker for mye tid på å syte og klage over dårlig terreng, pris og for lite fugl. Nå skal det imidlertid sies at bestanden av skogsfugl generelt er lav, en del terrenger er for dyre i forhold til kvaliteten og noen terreng mangler trær. Heldigvis finnes det unntak, riktige bra terrenger med mye gammel skog og rimelig bra bestand av fugl. Er man eier av en jakthund, skylder man den såpass at en skaffer til veie de beste muligheter under de få månedene det er lovlig å jakte. For det er vel for jaktas del dere har skaffet dere en jakthund. Legg ned litt arbeid i å skaffe gode terreng, ha flere kort på handa, vær villig til å reise en del mil for å oppsøke gode terreng. Er man ivrig nok oppsøker man også broder folket i øst, de har jakstart 25 August, og det forlenger sesongen en del, en mulighet man bør benytte seg av. - Men det blir jo så dyrt får en ofte høre. Ja det er vel noe i det, men det er ikke rimelig å reise 50 - 100 mil for å reise på utstilling heller. Og det er det få som klager over. Terregene finnes, prat med kjentfolk, bruk de kontakter du har og les annonser i jakttidsskrifter. Stå på! Skitt terrengjakt!

Atle

<p>NSFN</p> <p><u>Leder:</u> Dagb Bakka 2480 Koppang Tlf 064/63008 094/ 73943</p>
<p>Klubbens adresse: Sekretær Svein Heggedal 1954 Setskog Tlf 06/857372</p>
<p>Kaserer: Eskil Lorentsen 1890 Rakkestad Tlf 09/226133</p>
<p>Medlemskap inngåes ved å betale kr 175.- (familiemedlem kr.75) på postgirokonto: 08042852598, NSFN Anne Marie Svarttjernet 2254 Lunderseter</p>
<p>Jaktprøvereleger Kjøpes ved å betale kr.25 på postgiro 4338133 Eskil Lorentsen 1890 Rakkestad</p>
<p>Redaktør: Atle Veddegjerde 3504 Sollihøgda Tlf 067/37846</p>

Alle foto: Grete Waltoft

LEDEREN HAR ORDET

VI BØR BLI FLERE !

Nå trenger en strengt tatt ikke ta overskriften så bokstavelig som en del fremtredende personer innen NSFN har gjort den siste tiden, men faktum er at vi bør bli flere medlemmer. Medlemstallet i NSFN har hatt en gledelig økning de siste årene, men det er helt klart muligheter for hurtig vekst. Flere medlemmer gir både større inntekter og også større påvirkningskraft i konfliktfylte saker.

Utgiftene i klubbsammenheng har økt de siste årene, og en av grunnene til det er bla. at det er innført ulike godtgjørelser for de som er med på å holde hjula i gang. Helt siden klubben ble stiftet har en del ildsjeler, foruten å ha lagt ned utallige arbeidstimer vederlagsfritt, også betalt av egen lomme for å dekke utgifter i klubbsammenheng. Det er bare rett og rimelig at det ytes en viss kompensasjon, men det koster så klart penger.

For at folk skal melde seg inn i klubben må de få inntrykk av at de får visse fordeler ved å være medlem. Foruten et bra medlemsblad, må det også tilbys ulike aktiviteter som kurser, treffer, jaktprøver, utstillinger osv. Dette er saker som vi i styret og i de forskjellige råd og utvalg, jobber med og prøver å styrke. Som eksempel kan det nevnes at det såkalte "Tregneidrer treffet" nå blir arrangert hvert år, likeledes en samling på Elverum i forbindelse med De Nordiske Jakt - og Fiskedagene og det skal tilbys kurser i utstillingsteknikk samt at jaktprøvetilbudet skal bli mer omfattende på landsbasis.

Det som imidlertid er viktig er at hvert enkelt medlem er påpasselig og forteller om klubben til spetsseiere eller andre interesserte som ikke er medlem og gjør et ærlig forsøk på å verve disse.

Det er også viktig at medlemmer møter opp på de ulike aktivitetene som tilbys, for da vil de ganske snart få oppleve den fine stemningen og det utrolig bra miljøet som hersker innen denne unge, men livskraftige hundeklubben. Undertegnede har iallefall aldri opplevd maken til positivt miljø og hyggelige og uambisiøse mennesker i noen annen jakthundklubb som jeg har vært medlem av. (Nå har jeg til tross for å ha andre jakthundraser aldri vært medlem av noen annen hundeklubb, men likevel..)

HUNDEVERDENS HELVETE

Av Dagh Bakka

Etter å ha overvært en god del hundestillinger, er jeg overbevist om at dersom det finnes et helvete innen hundeverdenen er det en utstillingsring full av finsk spetser. Det gneldres og slåss og tafatte hundeiere blir slept med hvor villdyra finner det for godt å dra.

Midt opp i dette står det en stakkars dommer som foruten å skulle bedømme hunder som for det meste går på bakbeina, også risikerer å miste en del fingre når gemytt og tannmangel skal konstateres.

Den eneste fordelten med denne oppvisningen av total mangel på dressur, er muligens at det er kun de helfrelste som ikke lar seg skremme fra å kjøpe en valp.

Det er helt klart at finsk spetsen ikke er den rasen som er mest mottagelig for dressur og som en også bør være forsiktig med, men at en hund kan gå i band og kunne vise fram sine tenner uten protester, er det minste en kan forlange. Det er i utgangspunktet ganske meningsløst å melde på, betale og reise på en utstilling med en hund som hverken kan oppføre seg i band eller som kan framvise tenner. Dersom dommeren ikke får se tennene, eller blir bitt, får hunden KIB (Kan Ikke Bedømmes) og alt er bortkastet. Det eneste en sitter igjen med er skammen og den lange reisen hjem.

Dersom man har tenkt å stille ut hunden, er det derfor viktig at man trener litt på forhånd. Tren på å gå i band, også blant andre hunder og tren på å vise fram tennene. La også andre folk som ikke er redde hunder forsøke å åpne kjeften. Dersom man har en skapelig hund, skylder man den såpass at den blir vist fram på en ordentlig måte.

I klubbens regi vil det også bli avholdt kurs i utstillingsteknikk for hund og fører. Deriblant i forbindelse med Tregneldretreffet på Setskog 21-23. august.

Som et apropos kan det nevnes at for noen år siden var jeg på en utstilling ganske langt sør i Sverige. Der så jeg også en annen nordmann som jeg ville slå av en prat med etter at vi var ferdige i ringen. Det ble det imidlertid ingen ting av for da dommeren skulle se på tennene ble han bitt, hunden med fører ble vist ut av ringen og sistnevnte forsvant fra utstillingsområdet som dugg for solen, for å ta fatt på sin lange hjemreise.

Uten sammenligning forøvrig, kjenner jeg til kun en mann som har vært mer uheldig. Det var tryllekunstneren som saget dama i to og ble sittende igjen med den delen som pratet.

SPREDTE JAKTPRØVER

Hunder som ikke har oppnådd 1. premie i åpen klasse, (AK) kan med fordel starte på spredt prøve. Man går glipp av det sosiale samvær som man ofte har ved en ordinær prøve, men til gjengjeld har man mulighet til å gi hunden optimale forhold å starte under, da man selv kan være med å bestemme tidspunkt og sted for prøven. Dette er en så stor fordel, at flest mulig bør velge denne prøveformen når man skal starte en hund i åpen klasse.

Fremgangsmåten er følgende: Man sender inn anmeldelsen, og tar kontakt med en dommer for å avtale start. Startavgiften settes inn på klubbens postgirokonto nr. 4338133, Eskil Lorentzen, 1890 Rakkestad. Husk å merke innbetalingen med "Spredt prøve", og hundens navn og reg.nr. Dommerens utgifter til reise betales ved start.

Følgende dommere kan kontaktes for spredt prøve:

Armand Sønsterud, 2250 Roverud	066 26458
Asgeir Tørmoen, 2260 Kirkenær	066 45713
Vidar Svarttjernet, 2254 Lunderseter	066 29132
Grete Waltoft, 1930 Aurskog	06 864690
Dagh Bakka, 2480 Koppang	094 73943/064 63008
Asbjørn Nøstberg, 7563 Malvik	07 977275
Rune Vesterbukt, 8690 Hattfjelldal	087 85218
Even Knutsen, Kautokeinovn. 6, 9730 Karasjok	084 66963

Jaktprøveutvalget ønsker lykke til!

Vidar

MEMLEMSLISTE

I spetsnytt nummer 1 etterlyste redaktøren synspunkter på forslaget om å trykke medlemslista i spetsnytt en gang i året. Jeg synes det er et gått forslag og har savnet den siden sist den ble trykket. Siden Norsk spesialklubb for finsk spets og norrøtt spets er en landsdekkende klubb, kan det være praktisk å få en oversikt på spetsiere i nabolaget (kommunen/fylket) for økt aktivitet lokalt og mening/kunnskap utveksling.

Etter det jeg har forstått var grunnen til at det ble slutt på å trykke medlemsliste i spets nytt, at den ble misbrukt i forbindelse med reklameutsending. Men jeg går ut ifra at det er juridiske regler for å forhindre slik misbruk. Det bør isåfall skrives iforbindelse med medlemslista at det ikke er tillatt å benytte den uten styret i NSFN's godkjenning. Det bør vel også være mulighet for medlemmene til å reservere seg fra å stå på lista. Håper at medlemslista snart kommer på trykk igjen i spetsnytt.

Når det gjelder å kutte ut utstillingsresultatene for eventuelt å spare på kostnadene er jeg ikke enig, med Hildegunn. Men det er kanskje mulig å forenkle oppsettet slik at man sparer plass og derav får reduserte kostnader.

Roy Nilsen

JAKTPRØVEUTVALGET INFORMERER

Viktig melding telefonnummeret til Vidar Svarttjernet er dessverre blitt feil på anmeldeskjemaet for jaktprøver. **RIKTIG NUMMER ER 066 - 29 132**, jeg gjentar riktig tlf. nr. er 066 - 29 132.

Vi vil også benytte anledningen til å minne om høstens jaktprøver husk anmeldelse fristene, sauerenhetsbevis og at startavgift skal betales på postgiro til Eskil umiddelbart etter man har mottatt bekreftelse om at man får starte.

De som ikke har hunder som har oppnådd 1 AK på jaktprøve har mulighet til å gå spredt prøve fra 21. august, viktig å komme tidlig igang hvis man skal være med i kvalifiseringen om å få være med på laget til landskampen. Det er kun hunder i elite klassen som er med på uttagingen.

Dommerkursen i Trøndelag er blitt avlyst da det kun meldte seg to deltakere og vi ikke fikk innvilget penger fra Norsk kennel klubb.

Jaktprøveutvalget ønsker alle medlemmene en riktig god sommer og skulk nå ikke unna grunnuttreningen av hunden.

For jaktprøveutvalget

Roy Nilsen

P.S. La det snart bli høst, det er alt for lenge mellom høstene.

DRITT-BIKKJE.

av Olaf Holtet

Det var noe som ikke stemte med teorien, det begynte så smått å gå opp for meg. Etter å ha slukt alt om jakt med spets, ble jeg mer og mer viss om at det var noe som ikke stemte.

At dyret kunne holde et forferdelig leven hjemme når fremmede kom for nær, kunne jeg ha overbærenhet med, det var jo en jakthund. Men når jakta ikke foregikk på samme måte som det sto å lese i Jakt og fiske og villmannsliv, da var det noe gæli.

Bikkja søkte ikke grundig nok over terrenget, jeg kunne støkke opp fugl som dyret hadde oversett.

Elg jaget den både etter syn og gehør, så det måtte være noe i veien med luktesansen, de fugla jeg skremte opp burde bikkja tatt på overværet.

Når den endelig hadde los klarte den ikke å holde fuglen.

Mismotet steg ettersom den ene høsten avløste den andre uten en eneste skutt fugl. Det verste var det evinnelige maset fra kjerringa, samme spørsmålet hver gang: "Blei det noe idag da ?"

Det var som å strø salt i åpne sår.

Tanken om å bytte ut bikkja med en orntlig støver virket forlokkende. Harajakt var det da ei mening i, motsetning til søndagsturer med denna drittbikkja.

Men så, are torsda'n før elgjakta traff jeg en nobobygding på kooperativet, han hadde fått spørt at jeg hadde spets og ville prate. Jeg ville nødig juge gubben full, så jeg sa som det var, mens jeg kvidde meg for det uunngåelige spørsmålet om det ble mye fugl. Spørsmålet kom ikke. Gubben hadde spets sjøl han, og innen vi skilte lag hadde vi gjort avtale om å komme som gjestejeger til hverandre for å se hvordan den annens hund jaget.

Dagen etter stilte jeg med bikkja på jakt i nabolaget, så gubben skulle få se elendigheta. Mens vi gikk innover kommenterte gubben bikkjas arbeid. Og det må jeg si, mye avhenger av øynene som ser. Superlativene formelig haglet rundt øra på meg. "Bra søk". "Fin fart".

Men gubben var nok ikke helt i slag for han gikk så sakte at vi kom nesten ikke framover. Plutselig skar losen gjennom lufta som jeg hadde hørt den så mange ganger før.

"Hør den ! Tett fin los.....80 i minuttet" kommenterte gubben.

Jeg skottet bort på gubben og lurte på om han var vel bevart.

Det var jo los, skulle vi ikke heller se å få prøvd å skyte fuglen. "Får jeg lov?" spurte Gubben mens aua på'n tindra som barneøyne på julekvelden. Før jeg fikk tenkt meg om svarte jeg ja. Jeg angra meg brått, tenk om påkjennelsen ble for stor for hjerte på gubben.

Men gubben var alt i lett trav fram mot noe grantrær, der bøyde han seg ikne og ble stående på alle fire.

Hjerte, tenkte jeg, nå holder hjerte på å stoppe på'n.

Før jeg får sukk for meg forsvinner gubben i lyngen og jeg skynder meg etter for å se om jeg skulle hente hjelp.

Der var det ingen gubbe, han forserte lyngmark i lav åling med retning av losen. Det var visst ikke noe feil med hjerte derigården.

Innenfor skuddhold ser jeg gubben forsiktig legger an børsa og sikter. Så kom smellet og en fjørkledd skrott danser fra grein til grein nedover mot bakken. Bikkja som hele tiden hadde gmeldret iltert bare med et lite avbrekk da det smalt, var nå iferd med å tygge det siste tegn til liv ut av tiurskrotten.

Gubben gikk bort til begge, ventet litt og småpratet med bikkja før han forsiktig tok tak i tiuren og løftet den opp. Gubben tok av seg sekken, satte den pent ned ved siden av seg. Så la han tiuren over lokket mens hunden fikk beholde hode og hals å bite i. Deretter løftet han på vindjakka og dro kniven. Han åpnet tiuren bak og tømte den for innhold.

Hjerte, lunger, nyrer og annen god innmat fikk bikkja. Sjøl satt han å studerte innholdet i magen når jeg kom fram.

Om ettermiddagen var det min tur til å være med gubben og bikkja hans. Han var mer sparsom med superlativene nå, gubben. Enten han nå var sliten eller om det var som det så ut til, bikkja hans var semre enn mi. Den diltet gjennom lyngen på søk etter vilt, var ikke lenger ute til to sider enn at vi kunne si vi hadde synskontakt med dyret hele tiden.

Sakte gikk det opp for meg at var dyret mitt ei drittbutikkje så var detta semre. Det gikk så dårlig at gubben tok seg tid til å prate høyt mens vi ventet på at bikkja hans skulle søke over et område. Da var det han fortalte at bikkja var jaktprøvepremiert. Etter den jaktturen meldte vi oss på jaktprøve, på oppfordring fra gubben som mente at den bikkja burde ha sjanse som var så bra.

Vi meldte oss opp til en spredt prøve, og datoen og dommeren kom, rett etter elgjakta.

I mellomtida hadde jeg lest jaktprøveregler, så jeg skulle være forberedt. Bikkja skar avsted til en god 5'er, den kunne til forveksling ligne en rev der den fór fram med rumpa rett ut. Men jeg viste jo at denne farten snart ville avta, hvilket den da også gjorde. Men det var vist ikke dagen vår, minuttene gikk, bikkja gjorde runde på runde uten å finne fugl. Dommeren var og av det trege slaget som seig sakte gjennom terrenget mens han noterte søkstid og fart, mer var ikke å tilføye.

Ergelig au. Her hadde vi vært i kontakt med fugl nesten hver gang vi hadde gått her før om åra. Etter en drøy time uten antydning til fugl var vi på vei opp fra ei myr og opp på en ås. Da skjer det. Jeg som er forrest støkker en ungtiur.

Ergelig au. Jeg leser en stille bønn over den drittbutikkja som ikke er der når det trengs.

Onsider kommer bikkja, rett forbi oss og fram dit hvor fuglen hadde sittet. Vi hører vingeslag da en ny fugl letter. Den stiger bratt opp og setter seg inn rett ved dommeren. Nå har bikkja våknet, den loser så det varmer om hjerterøttene, mens den ser mot treet der fuglen slo seg inn. Dommeren står som forsteinet med stoppeklokke i handa og blikket festet på tiuren og tør nesten ikke puste av frykt for å støkke fuglen. Sekundene snegler seg avsted, blir til et minutt, to, tre, fire minutter. Da reiser fuglen på raske vinger bortover lia og bikkja etter.

Stoppeklokka startes på nytt, ett minutt, to minutter, fullt hus på forfølging men ingen fornyet los. Så hører vi et iltert bjeff og nye vingeslag ganske nær. Bikkja har kommet tilbake

og funnet en kylling til fra kullet. Vi hører innslaget og ganske snart en tett fin los. Dommeren starter klokka og venter. Losen er utenfor syne, så jeg går i retning av dommeren. En fugl letter like ved og flyr avsted, en til og losen dør hen nedover lia. Ergelig au. Hadde jeg anda stått rolig kunne vi kanskje fått fullført arbeidet på en til. Ny forfølging, to minutter, fullt hus igjen før bikkja kommer tilbake å søker over foten en gang til. Vi går videre. Det blir ei ny transportetappe. Lenger nord på åsen treffer vi på et nytt kull. Bikkja begynner arbeidet men fuglene sitter ikke lenge nok.

Så fram mot ei myr får jeg se elg, og bikkja i retning mot disse. Jeg gjør dommeren oppmerksom på at jeg vil avslutte prøven og koble hunden. Heldigvis hadde ikke bikkja fått teften av elgene enda, så den kom da jeg kalte på den. Dommeren ble mektig imponert over at jeg kunne kalle tilbake hunden fra elgdrev, og vi fikk full pott på samarbeide og lydighet.

Gubben fra nabobygda kom uka etter, men uten hund. Den var blitt for gammel sa han, så vi fikk jakte med bikkja mi som hadde steget i verdi siden sist. Den var jaktprøvepremiert. Vi hadde fått en 2.premie i åpen klasse. Eneste dommeren hadde å trekke på var usikker markering av fugl under los.

OH

* * Norsk Kennel Klubb, Trondheim 10.mai 1992

Dommer: Ralf Campbell

Norrbottenspets

* Åpenklasse (AK) Hanhund

S-20069/88 S Uch Trädskallets Rufsen 1AK 1VK Cert 1BHK CACIB BIR
Anita Piltto. Sverige
Rune Sehlstedt. Sverige
(Karl -)

Finsk Spets

* Åpenklasse (AK) Hanhund

S-44476/88 S Uch Brändlandts Albert 1AK 1VK CERT 1BHK CACIB BIR
Christer Willman. Sverige
Søren Abrahamsson. Sverige
(Int Nord Uch Panu - Pella)

25394/89 Sako - Hunter 1AK 2VK
Stein Erik Røsdal. 7632 Åsenfjord
Ola K Rye. 7070 Bosberg
(S Uch Stamsese Arro - Raja)

* Juniorklasse (JK) Tispe

38466/91 Raisa 1JK 1JKK HP 1VK
Ola K Rye. 7070 Bosberg
Samme
(N Uch Arttu - N Uch Skogstjärnans Tikka)

38464/91 Jakki - R 1JK 2JKK
Geir Lasse Aune. 7058 Jakobsli
Ola K Rye. 7070 Bosberg
(N Uch Arttu - N Uch Skogstjärnans Tikka)

* Unghundklasse (UK) Tispe

03548/91 Vemundheias Naga 2UK
Jostein Ringstad. 7882 Nordli
Arvid Gifstad. 7810 Alhusstrand
(Ruff - Tanja)

* Åpenklasse (AK) Tispe

02648/89 Stella 2AK
Ingar Iversen. 7753 Klingsundet
Jorid Hansen. 7650 Verdal
(Roisto - Manta)

Norrbottenspets

* Åpenklasse (AK) Tispe

15561/88 Laukskarets Tanja 2AK
Per Helge Sundvik. 7884 Sørli.
Rune Vesterbukt. 8690 Hattfjelldal.
(S-24817/83 Tello - S-42601/84 Zenta)

* * * * *

Norsk Rottweilerklubb avd. Trøndelag. Trondheim, 29.mars 1992

Dommer: Birthe Larsen Rosvall

Finsk Spets

* Åpenklasse (AK) Hanhund

32078/88 Sappo 1AK VK
Randi Lund-Olsen. 7002 Trondheim
Ola K. Rye. 7070 Bosberg
(S Uch Stamsese Arro - N Uch Skogstjärnans Tikka)

* Juniorklasse (JK) Tispe

38464/91 Jakki-R 1JK JKK
Geir Lasse Aune. 7058 Jakobsli
Ola K.Rye. 7070 Bosberg.
(N uch Arttu - N uch Skogstjärnans Tikka)

* * * * *

JAKTPRØVE

Påmelding

NB! Påmeldingsfr

Jeg/vi melder oss på jaktprøve

Hunden har/har ikke tidligere st

Jeg/vi overnatter i telt/campir

Jeg/vi ønsker å overnatte i hus
(Begrenset antall soveplasser

Jeg/vi ønsker fellesbespisning.
(Full pensjon, kr.100,- pr.per

Jeg/vi ønsker å gå jaktprøve på

For nærmere opplysninger, ring S

Påmelding sendes : Norsk Spesi
og Norrbott
Postboks 11
1954 Setsko

* * * * *

Hundens navn

Rase.....

Hundens far.....

Hundens mor.....

Eier

Adresse

Når ble hunden vaksinert: (Rev

Første gang.....

Dato.....Underskrift

VE HALSNES

ags-skjema

rist 5.august NB!

på Halsnes, 21.,22.,23.august.

illt på jaktprøve.

gvgogn. (Gratis plass.)

set. (Ta med sovepose.)
)

(ta med egen grillmat)
rson pr.døgn)

å lørdag/søndag. (Velg en dag)

Svein tlf.: 06 85 73 72

alklubb for Finsk Spets
enspets

og

* * * * *

.....

...Reg.nr.

.....Reg.nr.

.....Reg.nr.

.....Tlf.:.....

.....

aksineres hvert annet år)

Siste gang.....

.....

S-20266/90 Tarro IM
Brynjar Bergli. 7882 Nordli
Carl Aksel Stattin. Sverige
(S Jch Uch Majavavirran Aku - Kolåsens Lajka)

27394/89 Veiko 1AK 1VK CBRT 2BHK
Paal Fredrik Bye. 7061 Tanem
Jofrid Haug Hansen.
(Roisto - Manta)

25394/89 Sako - Hunter 1AK res.VK
Stein Erik Røsdal. 7632 Åsenfjord
Ola K. Rye. 7070 Bosberg
(S Uch Stamsese Arro - Raja)

03631/86 SIKO 3AK
Reidar Aftret. 7563 Malvik
Ola K. Rye. 7070 Bosberg
(SF N Uch Rajakan Tuli - N Uch Skogstjærnans Tikka)

S-20209/89 Tjäderlekens Nalle 1AK 4VK
Jørgen Jonsson. Sverige
Lars Vermelin. Sverige
(S Jch Int S N Uch Nakke - Tjäderlekens Kiski)

32078/89 Sappo 1AK
Randi Lund Olsen. 7002 Trondheim
Ola K. Rye. 7070 Bosberg
(S N Uch Stamsese Arro - N Uch Skogstjærnans Tikka)

* Championklasse (CK) Hanhund

25200/89 Sako - R. 1CK CK 1CHK 1BHK BIR
Karin Ruus og Leif Arne Gran. 1482 Nittedal
Ola K Rye. 7070 Bosberg
(SF J&Uch Santaseppon Morrimykki - N Uch Skogstjærnans Tikka)

SF-14721/86 S Jch Int S N Uch Nakke 2CHK
Lars Vermelin. Sverige
Matti Frimodig. Finland.
(Saijo - Styggbergets Eija)

* Juniorklasse (JK) Tispe

* * * * *

* * Steinkjerutstillingen. Steinkjer, 28.mars 1992

Dommer:øyvind Dahl

Finsk Spets

* Åpenklasse (AK) Hanhgund

01176/89 Tikko 1AK 1VK
Paul Gjertsås. 7884 Sørli
Turid Hansen.7650 Verdal
(Roisto - Ronna)

* * Norsk Spesialklubb for Finsk Spets og Norrbottenspets

Vikhamar, Trondheim, 8.mars 1992

Dommer: Ralf Campbell

Norrbottenspets

* Åpenklasse (AK) Tispe

15561/88 Laukskarets Tanja 2AK
Per Hegge Sundvik. 7884 Sørli
Rune Vesterbukt. 8690 Hattfjelldal
(Tello - Zenta)

Finsk Spets

* Juniorklasse (JK) Hanhund

28367/91 Gorbie 2JK
Ola K Rye. 7070 Bosberg
Samme
(N Uch Arttu - Raja)

37709/91 Max KIP
Paul B. Hansen. 7720 Malm
Erling Lagesen. 7780 Steinkjer
(Burre - Mizja)

28366/91 Rishaugen Taro 1JK 1JKK HP 2VK CK 3BHK
Ingvar Stokke. 7760 Snåsa.
Ola K Rye. 7070 Bosberg
(N Uch Arttu - Raja)

24125/91 Rex 3JK
Erling A Meisingset. 6635 Meisingset
Ragnar Halvorsrud. 2233 Vestmarka
(Int Nord Uch Tuisku - Røjbackens Jili)

* Unghundklasse (UK) Hanhund

25793/90 Peik I KIP
Erling Karlsaune. 7170 Åfjord.
Asbjørn Nøstberg. 7563 Malvik
(SF Jch Uch Panu - Rikki)

S-68077/90 Anunds Nalle 2UK
Vidar Svarttjernet. 2254 Lunderseter
Roland Fors, Sverige
(Int Nord Uch S Jch Røjbackens Rask - Anunds Piri)

* Åpenklasse (AK) Hanhund

11767/89 Tikko 1AK 3VK CK 4 BHK
Paul Gjertsås. 7884 Sørli
Turid Hansen. 7650 Verdal
(Roisto - Ronna)

Sven Arne Rønningen
Munkerudåsen 1 A
1165 OSLO

Nordstrand 30. 5-92

Atle Veddegjerde
3504 SOLLIHØGDA

HEI !!.

Må si meg enig med redaktøren i at det er en helt elendig oppslutting fra medlemmene når det gjelder leserinnlegg. Når dette er sagt skal det innrømmes at undertegnede ikke har kommet med et kvekk (kanskje heller "bjeff") på åtte år. Man skulle vel tro at med så mange år sammen med en "rød spiss hund" hvis hvis man da ikke er helt "hinsides", har gjort seg en del refleksjoner, både om dette og hint.

Nå syntes jeg flest mulig fra nå av skal la redaktøren virkelig få føle på kroppen, hvordan omtrent redaktøren for New York Times har det.

Jeg vil med dette sende ut en del spørsmål og tanker, og kanskje noen ideer uten og være noen "besservisser".

Kan det legges frem noen sakelige argumenter, om hvor høyt opp i alder en spets duger på jakt. Jeg nevnte alderen på min hund til en i klubben i fjor. "Har'n blitt sju år!, nei da er det på tide å se etter en ny". Hvis dette er en gjengs oppfatning, og enda verre, hvis dette er riktig, må man være svært forsiktig med å "skryte" spetsen opp i skyene. Det vil være urettferdig overfor kjøper, og ikke minst overfor hunden. Det vil, mener nå jeg, være helt galt å ikke legge alle kortene på bordet, hva rasen innehar av plusser og minuser, overfor kjøpere. Vi spetseeiere, vet jo at vi har en hund som er svært så glad i å "prate", stikkordet her blir jo da for eks. tettbebyggede strøk, har man så greie naboer? (~~lurer~~ ofte på om jeg har det)

En annen ting er også dette med holdninger til enkelte hundefolk, med dette å ha den beste rasen, jeg kan trykt si, at av det jeg har hørt, har i alle fall jeg Norges "nest" beste hund.

Hadde det vært en rase, som var best, ville vi bare hatt den.

Nei, la oss gå foran med et godt eksempel, spets eller setter, voerster eller breton, ditt eller datt, alle har sin berettigelse, vi er alle ute for å tjene felles formål, nemlig jaktens og friluftslivets gleder.

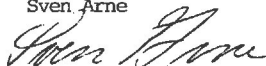
Hovedsaken, tross alt, er at man virkelig tar på seg den jobben det er å ha hund, for å gjøre jakten mest mulig human. Det er faktisk mange trivelige folk med andre raser enn spets, bare en vil eller tør spørre litt, og ikke bestandig fremheve seg selv og sin hund som skogenes fyrster. Nok om det.

"Men steike å gøy det er og jakte med spets når hund og jeger har dagen", og det ikke går som i følgende historie:

To jegere hadde jaktet sammen en dag og kom som resultat av det, bannende og spyttende ut av skogen. Den ene hadde skutt den andre i beinet, og den andre hadde skutt kameraten i armen. Kona til den ene kunne selvfølgelig ikke unngå å høre levenet, og ropte fra trappa: "Hold fred nå'a karer, dette her skal ordne seg bra, dere har jo tross alt vært heldige, jeg ser jo at jaktveska er full"!! "Snakk ikke om veska kjerring, oppi den ligger bikkja"!!!

Vennlig hilsen

Sven Arne

PS. Sjekk grundig det terrenget dere eventuelt kommer til å leie, jeg for min del leide en gang "katta i sekken", etter å ha stolt for mye på det som sto skrevet om området.

Det begynner nemlig å bli **vel fete** priser, for å kunne sno seg litt i furuskogen med en firbent venn. Derfor mener jeg at man jammen kan kreve litt igjen.

Feilen med terrenget jeg leide, var at det i høy grad manglet trær, noe som faktisk er svært så nødvendig om man skal vente å finne skogens mest attraktive bevingete skapninger.

DOMMERRAPPORT FRA NFSN'S SPESIALUTSTILLING PÅ VIKHAMAR

Søndag 8 MARS 1992

Utstillingen ble arrangert i plussgrader og oppholdsvår, og greit avviklet. Ringen var passe stor, og asfaltdekket gjorde det lett å dømmе hundenes mankehøyde.

NORRBOTTENSPEETS Påmeldt og fremmøtt 1 stk (2pr x 1)

Dette var en tisper av litt over middels størrelse (43 cm) og av god type, med gode proporsjoner, men ørene var noe for store, og øynene var for runde. Rygglinjen kunne ønskes strammere. Halefestet var noe lavt ansatt. Beveget seg noe hasetrangt, men bra sett fra siden.

FINSK SPETS Av de påmeldte 30, møtte 28, og disse 28 fikk følgende premiefordeling: (1pr x 14stk - inkludert 5 championer, 2pr x 7, 3pr x 5, KIP x 2)

Det var relativt mange av meget god type - halvparten av hundene.

Mankehøyden for hanhunder er i følge standarden 44 - 50 cm, og for tisper 39 - 45 cm. Dette er maksimum og minimumsmål, og idealstørrelsen regnes som henholdsvis 47 og 42 cm. Av de 14 hanhundene var bare 1 under 47 cm (45 cm), 4 var av middels størrelse, dvs 47 cm, 7 var over (den største målte 51 cm), og 1 hund lot seg ikke måle. Giennomsnittshøyden var 48,2 cm. De 14 tispene viste enda større variasjon i størrelsen, og var også relativt større en hanhundene. Ingen tisper var under middels størrelse (42 cm), 3 ble målt til 42 cm, 11 over 42 cm (den største 48 cm). Giennomsnittshøyden var 44,3 cm. - Selv om en hund er 1 - 2 cm over (eller under) middels størrelse, kan den selvfølgelig få CK, for en viss variasjon - både oppover og nedover må aksepteres - men hvis hundene på denne utstillingen er representative for hele populasjonen, er det interessant å konstatere at de fleste er OVER middels store.

Hodeform, ørestilling og uttrykk var det lite å utsette på, bortsett fra enkelte snuter som var noe innknepet ved neseroten. Tre av hundene hadde noe lyse, og et par for runde øyne.

Dårlig utviklet underkjeve og tannmangel er et problem hos rasen, og det gikk også igjen på denne utstillingen. Alle hundene hadde korrekt saksebitt, men 5 hunder manglet fra 1 og opp til 6 premolarer (P1, P2 og P3).

Kropsproporsjonene var gode hos hanhundene, nesten kvadratisk bygget, mens 4 av de 14 tispene var for rektangulære. slakk overlinje var likelig fordelt blant begge kjønn (6 stk), lavt halefeste og for sterkt ringlet hale ble bemerket i kritikken til et par.

Benstammen var tilstrekkelig kraftig, og hundene hadde godt sluttede poter.

De fleste hundene virket veltrente og var faste i muskulaturen, men fronten manglet stabilitet hos flere, og med dette fulgte veivete forbensbevegelser (6 stk). I mange tilfelle så dette ut til å henge sammen med en for steil overarm.

Benstammen var tilstrekkelig kraftig hos de fleste, og de hadde gode, faste poter.

Pelskondisjonen var som man kunne vente for denne årstiden, mye "gammel" pels, men struktur og farge var det ikke noe å utsette på, derfor står det god pels og farge i kritikken.

Tannvisning skal ikke være brytekamp mellom eier og hund. "Dette gikk da så fint hjemme på kjøkkengulvet i går kveld" er ingen gyldig unnskyldning når hunden vegrer seg for å la seg ta på i ringen. Eierne skylder hunden sin å gi den best mulig sjanser for å vise seg fra sin beste side, og på denne utstillingen var det mange som hadde tatt for lett på å trene i tannvisning, og også noe så enkelt som å leie hunden rundt i en ring. Mye tid kastes bort på denne måten. To hunder fikk KIP fordi de ikke ville vise tenner, og det virket ikke som det var gemyttet det var noe i veien med, snarere en kombinasjon av mangel på ringtrening og usikkerhet pga uvante omgivelser.

Ved gjennomlesning av katalogen etter utstillingen, går det frem at 9 stk (29%) av de påmeldte 31 hundene er jaktpremiert, og når man trekker fra de 10 juniorene som ikke har fått prøve seg ennå, ser man at så mange som 43% av alle hunder i UK/AK/CH-klassene er jaktpremiert. Dette er et gledelig høyt antall, men det kunne vært ønskelig med flere i championklassen for å vise at det går an å kombinere godt eksteriør med gode jaktegenskaper hos finsk spets og norrbottenspets.

Tak for en trivelig dag i ringen.

Venlig hilsen

Ralf Campbell

TANKER OG MENINGER OM AVL PÅ SPETS RASENE

Jeg har gjort meg noen tanker om avl av finsk spets, er vi på riktig vei eller bærer det galt avsted. Kvaliteten på resultatet av de forskjellige parringene vil jeg ikke si så mye om, det har jeg for lite kunnskap om. Men jeg vil si litt om motivet og holdningene til oppdretterne eller mangel på sådan. Først litt om motivet, hvorfor setter vi på valpekull. Forhåpentligvis er svaret å frembringe valper som er bedre enn gjennomsnittet (avlstrådets målsetting). Hvis svaret er for eks. lett tjente penger, kjekt å ha et valpekull eller tilfredsstillende etterspørselen etter valper (som er meget lav) uten tanke for kvaliteten på den varen vi selger, da er det på tide vi setter oss ned og tenker oss om både en og to ganger før vi får tispas vår paret. Lett tjente penger er det ikke, etterspørselen etter finsk spets er liten for tiden. I år kjenner avlstrådet til 8 valpekull og flere oppdrettere sitter igjen med en eller flere valper. Det sier seg selv at da skrumper fortjenesten fort inn. Svar som at det er kjekt å ha et valpekull vil jeg ikke en gang kommentere. Hvis svaret er for å tilfredsstille (en ikke tilstede værende) etterspørsel etter valper uten tanke på kvaliteten på resultatet, kan det fort bære galt avsted. Slik avl har vi sett flere ganger har resultert i ødelagte jakthundraser. Som oppdretter har vi et ansvar ovenfor den rasen vi avler på og valpekjøperen, vi må hele tiden bestrebe oss for å selge et best mulig jakthundemne. Men det ligger også et stort ansvar på valpekjøper, det holder ikke bare med et bra emne fra en bra blodslinje. Det kreves mye trening og positiv stimulering for at hunden skal bli så god som den har forutsetninger for å bli. Jeg vil påstå at det er lettere å ødelegge et godt emne enn å drive den fram til å bli en god jakthund.

Når det gjelder prisen på valper mener jeg det er viktig at vi priser riktig. Hvis vi priser for høyt og for solgt til høy pris vil det alltid være noen som faller for fristelsen og avler kun for pengenes skyld. Nå som etterspørselen er så liten gjør man seg bare en bjørnetjeneste ved at det blir problemer med å få solgt valpene. Mener riktig pris for valper fra første kull etter en kombinasjon bør ligge rundt 3.000,-. Først på senere kull av samme kombinasjon som har vist gode resultater mener jeg det er riktig å heve prisen. Mener rasen er best tjent med et lavt prisnivå.

Det som er sikkert er at vi må bli mye flinkere til å kontakte avlstrådet når vi planlegger paring. For hvis vi ikke får godkjent paringen av avlstrådet er ingen tjent med at den gjennomføres aller minst rasen. Til de som ikke bruker avlstrådet vil jeg si "FY SKAM DERE", reis kjerringa og kontakt avlstrådet neste gang dere skal planlegge valpekull. Avlstrådet er til for å brukes, det er ikke farlig å kontakte dem (de biter ikke ?) av dem kan man få råd, veiledning og informasjon. Som sakt bruk avlstrådet ikke misbruk det ved å vente med å kontakte det først når man ikke får solgt valpene.

Kanskje burde avlstrådet også gi anbefaling/råd om at man burde vente med valpekull p.g.a. lav etterspørsel. Muligens hadde vi vært tjent med å ha en slags venteliste for oppdretterne og på den måten fått en bedre avpassning mellom tilbud og etterspørsel. I 1988 stod undertegnede 1 år på venteliste før jeg fikk kjøpt valp etter godkjent parring av avlstrådet.

Når det gjelder nivået på finsk spetsen ekstriørmessig er vi heldig stilt i forhold til mange andre raser som er avlet i stykker. Finsk spetsen er en sunn og frisk rase med få lidelser. Det er sikkert en god del å hente ekstriørmessig ved sunn/riktig avl. Jeg mener det som er viktig å ta hensyn til når det gjelder eksterior er at avlsdyret er typisk for rasen, har riktige vinkler, bra bevegelser, bra poter, god gemytt, normal størrelse (ikke ekstremt stor eller liten) og til slutt ingen arvelige lidelser. Om hunden har for store ører, hvit flekk i brystet eller for dårlig krøll på halen har ingen praktisk innvirkning på hvordan hunden arbeider i skogen og det er vel det som teller ???

Jeg går ut ifra at vi er intresert i å avle fram så gode jakthunder som mulig. Hvis vi er intresert i show dogs for å vinne heder og ære i utstillingsringen kan vi jo velge en annen rase (for eks. en ubrukkelig forsluker eller en degenerert jakthund) isteden for å ødelegge en utpreget jakthund.

Når det gjelder jakttegenskapene til finsk spetsen håper jeg det fremdeles er mye å hente for å forbedre egenskapene i skogen (heve nivået i rasen). Jeg lar leserne selv få gjøre seg opp en mening om det er realistisk å kunne forvente en nivå heving og eventuelt hvor mye. I Finland har de sett tendenser til at jakthunder som er kun JCH avler bedre enn hunder som er DCH, ifølge en undersøkelse om finsk støver. Vi har et skrekken's eks. i harehundrasen dunker hvor galt det kan gå hvis man avler for ensidig på type og ikke helheten med jakttegenskapene som det viktigste.

Til slutt tar jeg med en statistikk over jaktprøveresultatene for høsten 1992. Hvis vi går ut ifra at middels god hunden oppnår en 2 pr. mener jeg det er for få hunder over middels, for få middels og for mange under middels. Kanskje legger jeg lista for høyt, men den som intet våger intet vinner.

Statistikk over jaktprøveresultater 1992

Totalt antall starter	1 pr.	%	2 pr.	%	3 pr.	%	Tot. pr.	%
56	4	7,1	9	16,1	15	26,8	28	50
Mosvik prøven 13	1	7,6	3	23,1	3	23,1	7	43,8
Rena prøven 16	2	12,5	0	0	7	43,8	9	56,2
Kirkenær prøven 16	0	0	1	6,3	3	18,7	4	25
Spredt prøve 11	1	9,1	6	54,5	2	18,1	9	81,8

Når man skal vurdere resultatet må man ta hensyn til at høsten 1992 var vanskelig, men en god hund bør mestre de fleste forhold. Det største problemet var vel ikke mangel på fugl men mangel på godkjent arbeide på den. For min egen hund's del var problemet helt klart for dårlig grunntrening (fysisk) og mangel på trening løs (Rena prøven var første gang hunden var løs i skogen høsten 92). Det viser hvor viktig det er at hundeeieren gir hunden mulighet til å yte maksimalt av hva den er god for (den muligheten for ikke hunden med eieren på sofaen). Skal vi lykkes i å skape bedre jakthunder må oppdretterne, avlsrådet og valpekjøperne yte maks og jobbe mot et felles mål, nemlig forbedre egenskapene til finsk spetsen i skogen, jeg tror det er mulig. Jeg er klar over at jeg har stukket hodet laglig fram til hogg, men det tar jeg sjansen på, vis dette innlegget før til en konstruktiv diskusjon som fører til framgang for spets rasene. Håper alle eiere av norrboten spets tilgir meg at jeg har skrevet finsk spets hele veier i innlegget mitt, men det er en selvfølge at vi har den samme målsetting og krav til avl på norrboten spets.

Roy Nilsen

FINSK SPETS VALPER TIL SALGS

Torsdag 7. mai fødte Ronja 4 velskapte og sunne valper, 2 hanhunder og 2 tisper. Lennek Seppo er den stolte far. Se bilde av foreldrene på side 16 i Sepets Nytt nr. 1 1992.

Valpene er leverings klare fra 25. juni. Prisen er 3.500,- for ikkemedlemmer i Norsk spesialklubb for finsk spets og norrboten spets, det inkluderer 1 stk finsk spets valp, ferdig I.D. merket, vaksinert mot parvovirus og et års medlemskap i NSFN. For medlemmer i NSFN er prisen 3.325,-.

Mor Ronja	1 AK jaktprøve (en av fire som gikk til første premie sist høst)
Mormor Tussi	1 AK og 1 EK jaktprøve mangler en 1 EK for å bli JCH (landskamp vinner høsten 1992 85 poeng)
Morfar UCH Peski	1 AK 2 EK jaktprøve
Far N UCH Lennek Seppo	1 AK og 3 EK jaktprøve (en av fire som gikk til første premie sist høst)
Farmor Jeni	Har ingen opplysninger om meritter da det er en svenskeid hund
Farfar S UCH Pekka	----- " -----

Er du en ivrig jeger som begynner å tenke på å skaffe deg en erstatter for gamlehunden, utvide med en hund eller skal skaffe deg din første finsk spets, håper jeg du ringer meg for en spetsprat og forhåpentligvis svar på dine spørsmål. Jeg er å treffe på telefon 067-43249 priv. og 094-21056 jobb. Men det sikreste er å ringe foreldrene mine på telefon 02-78 38 15 å legge igjen navn og telefonnummer slik at jeg kan ringe tilbake, jeg er pendler og har ikke telefon på hybelen.

Ønsker alle spets venner en forsatt god sommer og håper det blir en høst med masse fugl i de store skoger, slik at vi får gode forhold for unge og gamle spetser.

Roy

STYRE, RÅD OG UTVALG 1992.

Leder:		Tlf.:
Dagh Bakka.	2480 Koppang.	094 73943
		064 63008
Styre,		
Nestleder:		
Grete Waltoft. Røsholm.	1930 Aurskog.	06 864690
Kasserer:		
Eskil Lorentzen.	1890 Rakkestad.	09 226133
Sekretær:		
Svein Heggedal.	1954 Setskog.	06 857372
Styremedl:		
Birger Bakka.	2826 Snertingdal.	061 83255
Asbjørn Nøstberg.	7563 Malvik.	07 977275
Laila Sønsterud.	2210 Granli.	066 12074
Varamedlemmer til styre:		
Atle Veddegjerde	3504 Sollihøgda	067 37846
Roy Nilsen. Vakåsvn. 74F	1364 Hvalstad	02 783815
Ole-Martin Røsholm.	1930 Aurskog.	06 864690
Avlsråd:		
Grete Waltoft. Røsholm.	1930 Aurskog.	06 864690
Karin Ruus. Ask Gård.	1482 Nittedal.	02 771706
Rune Vesterbukt.	8690 Hattfjelldal.	087 85218
Jaktprøveutvalg:		
Vidar Svarttjernet.	2254 Lunderseter.	066 29132
Dagh Bakka.	2480 Koppang	064 63008
Roy Nilsen. Vakåsn. 74F	1364 Hvalstad.	02 783815
Redaktør Spets Nytt:		
Atle Veddegjerde.	3504 Sollihøgda.	067 37846
Revisorer:		
Viggo Fjærå Travløkka 3.	1600 Fredrikstad	
Arne S. Bødtker. Setravn. 18.	0390 Oslo 3	
Arrangementskomité Trøndelag:		
Jon Stamnes.	7672 Røra.	077 54873
Bjørnar Rasch Nilsen.	7112 Hasselvika.	076 54204
Asbjørn Nøstberg.	7563 Malvik.	07 977275
Trine Østmo.	7000 Trondheim.	07 516270

NSFN INFORMERER

ID MERKING

Norsk Kennel Klubb ville ikke godkjenn kravet om ID merking for start i Elite klasse jaktprøve. Dermed faller årsmøte vedtaket om ID merking bort.

MEDLEMSLISTE

Det har vært lite respons på innlegget om medlemsliste i bladet. Styret kan ikke se noen bakdeler med en slik liste. Dermed får Hildegunn viljen sin, og det vil årlig bli trykt opp medlemsliste i Spets Nytt. De som ikke ønsker å stå på en slik liste kan gi beskjed til Svein, og de vil få navnet sitt strøket fra lista.

DE NORDISKE JAKT OG FISKEDAGER PÅ ELVERUM

Det vil også i år bli arrangert et uformelt treff på Elverum i forbindelse med DE NORDISKE JAKT OG FISKE DAGER på Elverum. Treffet vil foregå på Grundsett Camping, som ligger 7 km nord for Elverum (følg riksveg 3). Klubben har reservert en del hytter som koster kr. 100,- pr døgn. Hyttene vil stå klare fra Fredag kveld. Kontakt Grete eller Svein for nærmere informasjon.

TERMIN LISTE SPETS NYTT

Nr. 3 og 4, Vil komme ut Ca. 15. September og 15. Desember.
Manus frist: Ca 15. August og 15. November.

